

מסורת הש"ס

6) (נמנית 0, 3) כרית סד... 6) (כ"ג) (נכ"ג) סמל קמח... 7) דרשי רבא, 8) נכנסת פ' ד'... 9) שיהי רב יוסף הולך לנת... (המלך), 10) כ"ג מ"ז

תורה אור השלם

- 1. גם אהבתם גם שאיתם גם... 2. נהיה תנו אבות לצד... 3. נהיה תנו אבות לצד... 4. נהיה תנו אבות לצד...

כהן משיח פרק שלישי הוריות

יד.

תוספות הרא"ש

אפילו אומנא לבייתא לא קרא. הרבה מהמון עם הולכין לביית אופון להקיף דם. והנכבדים קרואים לאומן רבא לבייתם וכ"כ השלם עצמו שלא רצה לקרוא את האומן לבייתו. ורב האי גאון פ"י בר שילוח מהם אומר לביית לבי שירי עשין שני עירי והשפיל רב יוסף עצמו ולא רצה לנהוג שירה כבוד רבא. מקור דם לא קרא אותו לביית לבי שירי עשין כל זכור בבייתו של רבא. והבייתו ויל פ"י בן הגאון שהשפיל רב יוסף את עצמו ולא רצה לנהוג שירה כבוד רבא. מקור דם לא קרא אותו לביית לבי שירי עשין כל זכור בבייתו של רבא. והבייתו ויל פ"י בן הגאון שהשפיל רב יוסף את עצמו ולא רצה לנהוג שירה כבוד רבא. מקור דם לא קרא אותו לביית לבי שירי עשין כל זכור בבייתו של רבא.

לנהיג שום אומן נחון נימו אלא כשהוא רוצה להקיף דם (6) היה האומן על לבייתו דרכה וסם היה מקיף. וסם דגרכי שלא רצה לנהוג שררות בעלמו כל אומן שנים שמלך רצה כלומר שלא היה לו פנאי להקיף עלמו אלא היה עוסק כל שעה במורה לפני רבא: שייח לאבי דנכס רישוי. כלומר ראה לו הרמת ראש: נחמני ספסא. ולאמור דרשא דמשמיה ספקו ליה רבנא. אבי קרו ליה נחמני (1) (וואיכא דלמני דלגשון נגלי קרי ליה נחמני כלומר עירין אמה תלמודי של רב נחמן): חריף ומקסה. מתוך פלפול ימירל דסוה ליה הוה מקסה ומתקן אלכ רבא בר מתנה לא הוה חריף כל כך אלא מתקן שהוה שוהה ומעין יפה יפה מסיק אלינא דהללמא:

לא היה קרב אמר לו מי הם הללו שמימיהם אנו שותים ושמותם אין אנו מזכירים אמר ליה בני אדם שבקשו לעקור כבודך וכבוד בית אביך אמר ליה וגם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אברה אמר ליה האויב תמו חרבות לנצח אמר ליה הני מלי היכא דאהנו מעשייהו רבנן לא אהנו מעשייהו הדר אתני ליה אמרו משום רבי מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב אמר רבא אפילו רבי דענותא הוא תנא (6) אמרו משום ר"מ אמר

ר"מ לא אמר אמר רבי יוחנן פליגי בה רבן שמעון בן גמליאל ורבנן חד אמר סיני עירף וחד אמר עירף הרים עירף ר"מ וסיני רבא עוקר הרים שלחו וסיני עירף וחד אמר מר הכל צריכין חמיא ואפילו הכי לא קביל רב יוסף עליה מלך רבא עשרין ותרתי שנין וחד מלך רב יוסף וכל שני המלך רבא רב יוסף אפילו אומנא לבייתא לא חליף אביי ורבא ורבי זורא ורבה בר מתנה הווי יתבי והווי צריכי רישא אמרי כל דאמר מלתא ולא מפרך להוי רישא דכולהו איפריך דאביי לא איפריך חויה (7) רבא רישא א"ל נחמני פתח ואימא איבעיא להו רבי זורא ורבה בר רב מתנה הי מנייהו עירף רבי זורא חריף ומקסה ורבה בר רב מתנה מתון ומסיק מאי תיקו:

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

מנייהו מלתא (דכל הווי) (דכולהו) אסריך ואילו דאביי לא אסריך חויה רבא לאביי דגבה רישא. כלומר ראה לו הרסת ראש והצלת פנים מחמת ולא איפריך ליה מלתא אמר ליה נחמני פתח ואימא איבעיא להו רבי זורא ורבה בר מתנה הווי יתבי והווי צריכי רישא אמרי כל דאמר מלתא ולא מפרך להוי רישא דכולהו איפריך דאביי לא איפריך חויה (7) רבא רישא א"ל נחמני פתח ואימא איבעיא להו רבי זורא ורבה בר רב מתנה הי מנייהו עירף רבי זורא חריף ומקסה ורבה בר רב מתנה מתון ומסיק מאי תיקו:

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

הדרן עלך בהן משיח וסליקא לה מסכת הוריות

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת עדיות והדרן עלך. דעתן עלך מסכת עדיות ודעתן עלך. לא נתנשי מינך מסכת עדיות ולא תנשי מינן לא בעלמא דרין ולא בעלמא דאתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. הנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רביש בר פפא סורקב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויכי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בהקדך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לכאן שחת. שאנמר ואתה אלהים תורידם לכאן שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בקי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעורתי לסיים מסכת עדיות בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. חכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרעי זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקצות היא תשיחך. כי בי ידבו ימך ויחסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו ימן יי דרך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא. ולאחיא מתיא. ולאסקא לחיי עלמא. ולמבאן קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמקער פולגא נוכראה מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויניחמא פרקנא ויקרב משיחיה. בחיבון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברבא ושיחיא תשבחתא ונחמא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו, ועל כל מאן ופרקנא באורייתא, די באתרא דאמירן וירין די בקל אתר, ואתר, יהא לחון ולבון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי זמון רויח ופרקנא מן קדם אבהוון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(*) (פ"י) הגון על זה ממלא ב' המים שמינר אחי הגאון מהר"ל מפלאג ב' וזית ח"א פ"ג
(**) (נכסימא) וסוף משנת הרמ"א ו"ל וכן בסוף י"ש ב"כ כמור רמזים על הכנת שנות הללון: